

Arrest

nr. 263 374 van 5 november 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF *loco* advocaat E. VAN DER HAERT en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 4 augustus 2020, diende op 5 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 1 februari en 2 maart 2020 in Griekenland (Eurodac).

1.2. Op 1 oktober 2020 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij zeker ouder was dan 18 jaar, waarbij 23 jaar een minimumleeftijd is.

1.3. Op 15 juli 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 15 juli 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 05/08/2020
Overdracht CGVS: 29/12/2020*

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28 mei 2021, van 13u40 tot 17u13, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Aurélie DE MAEYER loco meester Elisabeth VAN DER HAERT, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhal-clan te behoren. U bent geboren op 20 juni 2005 in Mogadishu in de regio Banaadir, waar u woonde tot uw vertrek naar Europa.

Op 15 oktober 2019 werd u voor uw huis aangesproken door een lid van Al Shabaab die u vroeg om u bij hen aan te sluiten. U weigerde, waarop de man wegging. De volgende dag kwam dezelfde man naar uw huis om te eisen dat u zich bij Al Shabaab zou aansluiten. Uw ouders weigerden, waarop de man u een deadline gaf van drie dagen om u aan te sluiten en dreigde ermee u te vermoorden als u dit niet deed. Hierop besloot uw vader u het land uit te sturen.

U verliet Somalië op 20 oktober 2019. Diezelfde avond kwamen twee Al Shabaab-leden naar uw ouderlijk huis. Aangezien ze u niet konden aantreffen, folterden ze uw vader en dreigden er opnieuw mee u te doden als u zich nog eens zou laten zien.

Op 4 augustus 2020 kwam in België aan, waar u op 5 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een schoolrapport afgegeven door de examencommissie FPENS op 01.08.2019; een foto van een verwonding aan een arm.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Verder moet er worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 1 oktober 2020 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw gedwongen rekrutering door Al Shabaab niet geloofwaardig werden bevonden en u bijgevolg niet aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, evenmin dat u een reëel

risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Zo maakt u niet aannemelijk waarom u precies geïdendeerd wordt door Al Shabaab. Zo stelt u dat Al Shabaab u wilde rekruteren al strijder. Nochtans blijkt uit uw verklaringen niet dat andere jonge mannen uit uw omgeving op dezelfde manier door Al Shabaab worden benaderd. Zo vertelt u dat uw drie broers S. (26 jaar), A. (25 jaar) en M. (14 jaar) nog allemaal in het ouderlijk huis wonen, waar u en uw ouders door Al-Shabaab werd bedreigd en uw vader werd gefolterd (CGVS, p. 9). Gevraagd of uw broers ooit geïdendeerd werden door Al Shabaab antwoordt u eerst dat u het niet weet (CGVS, p. 19). Ermee geconfronteerd dat het niet geloofwaardig is dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, stelt u dat u het inderdaad gehoord zou hebben indien er wel iets zou gebeurd zijn (ibid.). Vervolgens gevraagd hoe dat komt dat uw broers niet geïdendeerd worden, aangezien zij ook allemaal jonge mannen zijn uit dezelfde buurt en zelfde huis, geeft u het vage en ontwijkende antwoord dat wat gebeurt met een persoon specifiek is voor die persoon omdat God het zo bepaalt. U verklaart dat God uw broers redde en dat Al Shabaab iemand wil die jong is en wiens geest ze kunnen beïnvloeden (CGVS, p. 19 en 20).

Als u dan gevraagd wordt waarom uw jongere broer van 14 jaar niet geïdendeerd werd aangezien hij een jonge man is en beïnvloed kan worden, antwoordt u dat hij naar de Koranschool gaat en Al Shabaab hem niet gezien heeft (CGVS, p. 19). Eerder had u tijdens het persoonlijk onderhoud echter al verklaard dat uw jongste broer thuis was toen Al Shabaab de tweede keer langskwam, dat ze hem gezien hebben, maar dat hun interesse bij u lag (CGVS, p. 16). Hiermee geconfronteerd kan u enkel antwoorden dat God hen in het hoofd stak om enkel u te viseren en uw broer met rust te laten en dat het beter zou zijn om aan Al Shabaab zelf de vraag te stellen waarom ze u viseerden (CGVS, p. 19 en 20). Gevraagd waarom ze uw jongere broer dan niet meenamen toen ze u niet konden aantreffen bij u thuis en hij wel daar was, stelt u louter dat ze misschien niet op dat idee kwamen en dat u het niet weet (CGVS, p. 24). Nogmaals gevraagd waarom het precies u moest zijn, stelt u dat u en niemand anders het doel van Al Shabaab was (ibid.).

Wanneer u gevraagd wordt hoe het kan dat uw broers erin slagen om nog veilig in Mogadishu te leven en werken, terwijl dat voor u niet mogelijk zou zijn, antwoordt u dat Al Shabaab u benaderde en viseerde, dat ze u zouden vermoorden als u weigerde en dat God uw broers veilig houdt (CGVS, p. 25). Gevraagd of uw oudere broer S. niet bang is dat zijn zoontje Z. (2-3 jaar) op een dag ook gerekruteerd zal worden door Al-Shabaab aangezien ze het gemunt hebben op jonge mannen, antwoordt u dat hij bang is en er vrees voor heeft (ibid.). Als u dan gevraagd wordt waarom hij dan met zijn zoontje in Mogadishu blijft wonen op dezelfde plek waar u problemen had, antwoordt u dat hij daar veilig is (CGVS, p. 26). Als dan wordt opgemerkt waarom u daar niet veilig zou zijn in datzelfde huis in dezelfde stad, repliceert u opnieuw dat ze u viseerden en wilden rekruteren, dat u weigerde, dat ze u zouden doden en u daarom daar niet kan wonen (ibid.). Uit uw verdere verklaringen blijkt echter dat Al Shabaab u viseerde omdat ze u als strijdmacht beoogden. Indien ze werkelijk naar jonge, beïnvloedbare mannen op zoek waren om als strijdmachten te dienen, is het vreemd dat ze hier enkel u voor zouden viseren en uw broers ongemoeid zouden laten.

Bovendien zijn uw verklaringen over andere jongens uit uw buurt die door Al Shabaab werden geïdendeerd evenmin overtuigend. Zo stelt u bij aanvang van uw gehoor, wanneer u gevraagd wordt of u nog contact hebt met mensen in Somalië, dat u nog enkele oude vrienden uit uw buurt regelmatig spreekt, waaronder A.H. (CGVS, p. 10 en 11). Nochtans verklaart u later tijdens het gehoor dat uw vriend A.H. door Al Shabaab werd gedood (CGVS, p. 14 en 20). Gevraagd of u nog weet van andere rekruteringen door Al-Shabaab verwijst u nog naar één ander incident, maar blijkt uw kennis hierover echter heel beperkt. Zo zou er in uw buurt, Daniyle, nog een jongen zijn meegenomen door Al Shabaab, maar weet u zijn naam niet, noch door wie hij werd meegenomen of waar hij nu is (CGVS, p. 21). Gevraagd of u nog weet heeft van andere rekruteringen antwoordt u van niet (ibid.). Indien Al Shabaab in uw buurt werkelijk op zoek was naar rekruten, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat meer jongens in uw buurt door leden van Al Shabaab werden benaderd en dat u meer coherente en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen over wat hen is overkomen.

Bovendien is het, zeker in het licht van uw verklaringen in verband met de moord op uw vriend A.H. in juni 2019, bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u, nadat u zelf door Al Shabaab werd lastig gevallen en bedreigd, ging voetballen nadat uw ouders u hadden opgedragen om uit veiligheidsoverwegingen thuis te blijven (CGVS, p. 15). Hiermee geconfronteerd stelt u vreemd genoeg dat als je een hobby hebt, je die soms gewoon vol passie uitoefent zonder na te denken over andere zaken (ibid.). Deze lakse houding valt moeilijk te rijmen met iemand die nog maar een paar maanden eerder zijn vriend verloor door een

wraakactie van Al Shabaab en die net hiervoor zelf Al Shabaab had uitgedaagd door niet op hun eisen in te gaan.

Daarnaast kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw vader na uw vertrek door Al Shabaab werd gefolterd. In verband hiermee wordt in de eerste plaats opgemerkt dat het vreemd is dat u hierover niets hebt verklaard bij de DVZ (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 20.11.2020, punt 3.5). Zelfs al was u al gevlucht toen dit gebeurde kan er redelijkerwijze worden aangenomen dat u dit incident zou vermelden wanneer men bij de DVZ polst naar uw vrees ten opzichte van Somalië. Bovendien is het vreemd dat, wanneer u gevraagd wordt of Al-Shabaab nog is langsgekomen nadat ze uw vader hebben gefolterd, eerst stelt dat één van hen regelmatig langskomt (CGVS, p. 24), maar dat u, wanneer u wordt gevraagd wie er langs komt, verwijst naar meerdere mensen van Al-Shabaab (CGVS, p. 25). Gevraagd of de mannen die nu nog langskomen bij uw vader dezelfde mannen zijn die uw vader folterden, antwoordt u vreemd genoeg dat u het niet weet en dat uw vader enkel zei dat ze langskomen. Hierop gevraagd of u dan niet vroeg aan hem wie er precies langskwam antwoordt u dat u dat niet vroeg, dat uw vader enkel zei dat 'mensen langskwamen' maar dat u wel denkt dat het dezelfde mensen zijn of andere mensen. Het is vreemd en ongeloofwaardig dat u, gelet op wat er met uw vader al zou zijn gebeurd, niet nader informeert naar de identiteit van de man of mannen die bij hem volgens u nog regelmatig langskomen om u te zoeken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, evenmin dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie

in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel al-Eurostation, Shabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten. In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg.

Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014]

UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het schoolrapport afgegeven door de examencommissie FPENS op 01.08.2019) dient te worden vastgesteld dat dit document enkel informatie bevat over uw identiteit, nationaliteit en herkomst - gegevens die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Uit dit document kan echter niets worden afgeleid met betrekking tot uw vrees ten opzichte van Somalië. In verband met de foto wordt dan weer opgemerkt dat niet kan worden afgeleid wat de identiteit is van de persoon die er op is afgebeeld en wat de eventuele verwantschap met u is. Evenmin biedt deze foto uitsluitend over de omstandigheden waarop de getoonde verwondingen zouden kunnen zijn opgelopen. Bijgevolg kan ook dit document bezwaarlijk dienen om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikel 1A van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;

- art. 48 tot art. 48/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);
- artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of slaat logen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) ("Kwalificatierichtlijn")
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."

Verzoeker licht in zijn feitenrelaas toe als volgt:

"De feiten kunnen als volgt samengevat worden :

Verzoeker bezit de Somalische nationaliteit en behoort tot de Sheikhal-clan. Hij is geboren in Mogadishu, in de regio Banaadir.

In mei 2018, heeft het Somalisch leger advertenties verspreid om het volk te informeren dat zij nieuwe soldaten rekruteerde. Verzoeker heeft zich aangemeld en heeft hierna verschillende fysieke en intellectuele tests moeten ondergaan in de Turkse militaire basis', niet ver weg van Mogadishu.

In november 2018, werd verzoeker geïnformeerd dat hij geslaagd was en dat hij een opleiding zou moeten volgen in de Turkse militaire basis.

Gedurende zijn opleiding, werd verzoeker meerdere keren opgebeld door leden van Al Shabaab, die hem met de dood bedreigd hebben. Verzoeker kwam nooit buiten de militaire basis, zelfs tijdens het weekend of de vakantieperiodes, en is nooit meer naar huis teruggekeerd.

Verzoeker heeft zijn opleiding gevolgd tot juli 2019 en had hierna één maand verlof. Het is gebruikelijk dat de nieuwe soldaten naar huis gaan om het einde van hun opleiding te vieren met hun familie. De leden van Al Shabaab dachten dat ook verzoeker naar huis zou gaan en hebben hem daar opgewacht. Verzoeker wist dat hij een risico nam als hij naar huis zou terugkeren. Hij is dus niet teruggekeerd maar is in de militaire basis gebleven gedurende de verlofperiode. Begrijpend dat verzoeker niet zou terugkeren, hebben de leden van Al Shabaab de vader van verzoeker in elkaar geslagen (stuk 4).

Na de verlofperiode, in september 2019, werd verzoeker geïnformeerd dat hij één van de beste van zijn promotie was en dat hij daarom een aanvullende opleiding mocht volgen in Turkije.

Verzoeker heeft zijn opleiding gevolgd in Turkije tot november 2019. Hij vreesde echter om terug te keren naar Somalië, omwille van de bedreigingen die hij gekregen had van de Al Shabaab-leden en het feit dat zij zijn vader reeds hadden mishandeld. Hij heeft dus besloten om zijn opleiding stop te zetten en is weggevlucht uit het militaire kamp in Turkije.

Tussen november 2019 en februari 2020, is verzoeker, ondergedoken, in Turkije gebleven.

Op 2 februari 2020, heeft verzoeker Turkije verlaten om naar Griekenland te gaan. Hij is vanuit Griekenland naar België gekomen op 4 augustus 2020 op basis van het relocalisatieprogramma.

Verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 5 augustus 2020.

Op 28 mei 2021, werd verzoeker verhoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 15 juli 2021, heeft verwerende partij jegens verzoeker een beslissing genomen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

In hoofdorde gaat verzoeker in op de erkenning van de vluchtelingenstatus in zijn hoofde. Hij licht eerst, met betrekking tot de "tewerkstelling van verzoeker voor het Somalische leger", toe als volgt:

"Verzoeker heeft gedurende zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet durven zeggen dat hij lid was in Somalië van het Somalisch leger en dat hij gedurende verschillende maanden een opleiding gevolgd heeft op de Turkse militaire basis in Somalië en daarna in Turkije zelf.

Om zijn tewerkstelling en opleiding te bewijzen, legt verzoeker verschillende foto's neer (stuk 3). Hij zal trachten om, in de loop van de huidige procedure, nog andere documenten neer te leggen.

De tewerkstelling van verzoeker is de reden waarom hij persoonlijk bedreigd werd door de Al Shabaab-leden, wat uiteindelijk de aanleiding gevormd heeft naar zijn vertrek uit Somalië.

Verzoeker geeft toe deze informatie te hebben verborgen gedurende zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Hij werd slecht geadviseerd door Somaliërs in Griekenland en in België en vreesde dat hij, als “deserteur”, teruggestuurd zou worden naar Somalië.

Deze twee elementen leggen uit waarom verzoeker niet heeft gezegd dat hij militair was in Somalië. Hij was bang om vrijuit te spreken voor de Belgische autoriteiten en om alle elementen van zijn relaas volledig bloot te stellen. Verzoeker betreurt dit vandaag ten sterkste en wenst in de toekomst, in alle eerlijkheid, het licht te werpen op de redenen waarom hij Somalië verlaten heeft en er niet kan terugkeren.

Er dient hier rekening gehouden te worden met de jonge leeftijd van verzoeker, die 17 jaar oud was wanneer hij in Europa aangekomen is. Hij is bijgevolg heel gemakkelijk te beïnvloeden en meet niet altijd de impact van zijn verklaringen. Verzoeker is alleenstaand, heeft geen familie in Europa, geen netwerk en heeft mensen vertrouwd die hij niet kende.”

Verzoeker meent dat het feit dat hij de voormelde informatie aanvankelijk achterhield, niet kan leiden tot het besluit dat hij geen internationale bescherming nodig heeft. Hij citeert hierbij uit de proceduregids van UNHCR en rechtspraak van de Raad. Verzoeker voert aan dat, *“ondanks het feit dat verzoeker een kernelement van zijn relaas in eerste instantie heeft verborgen”*, zijn uiteindelijke vrees in geval van een terugkeer moet worden beoordeeld.

Verzoeker benadrukt hierbij dat zijn tewerkstelling voor het Somalische leger uitlegt waarom hij bedreigd werd door Al-Shabaab en niet zijn familieleden of burens. De motivering van de bestreden beslissing op dit punt is dan ook niet meer pertinent volgens hem. Hij licht toe dat hij verschillende telefoonoproepen heeft gekregen van leden van Al-Shabaab in zijn wijk die hem met de dood bedreigden. Zijn vader werd hierdoor ook in elkaar geslagen.

Verzoeker stelt, onder citering van de UNHCR *“Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Somalia”* van 10 mei 2010, dat hij als militair deel uitmaakt van een risicogroep in Somalië. Hij citeert tevens uit een persartikel van VOA van 3 april 2021 waaruit blijkt dat Al-Shabaabstrijders 2 militaire basissen hebben aangevallen in Somalië. Verzoeker stelt ook nog dat hij bij een terugkeer naar Somalië vervolging vreest door de autoriteiten omdat hij gedeserteerd heeft uit het leger.

Verzoeker besluit hieruit dat het in deze omstandigheden onmogelijk is voor hem om terug te keren naar Somalië omdat hij er *“zonder twijfel”* het slachtoffer zal worden van vervolging of een onmenselijke of vernederende behandeling door Al-Shabaabstrijders. Hem internationale bescherming weigeren omdat hij bepaalde elementen van zijn verzoek verzwegen heeft zou *“bijzonder onevenredig”* zijn, gelet op het feit dat hij niet kan terugkeren naar Somalië, jong en kwetsbaar is, dat hij thans de hele waarheid verteld heeft en dat *“een weigering hem zou veroordelen tot een leven vol onzekerheden in België en Europa”*.

Verzoeker wijst verder in zijn verzoekschrift op zijn *“kwetsbaarheid”*. Hij verwijst hierbij naar de artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking). *In casu* meent hij dat moet worden aangenomen dat hij een heel kwetsbaar profiel heeft, rekening houdende met de volgende elementen: *“hij is een jongeman die alleen zijn land van herkomst heeft moeten verlaten. Verzoeker was nog minderjarig wanneer hij zijn land van herkomst heeft verlaten en wanneer hij in Europa is aangekomen. Hij is heel beïnvloedbaar en voelt zich extreem eenzaam in België.”*

Verzoeker gaat verder nog in op het *“[v]oordeel van de twijfel”* en geeft een theoretische toelichting op dit punt. Hij voert aan dat, gelet op de verschillende elementen die reeds werden aangehaald, hem op zijn minst het *“voordeel van de twijfel”* moet worden gegund. Hij benadrukt nog te betreuren dat hij zijn tewerkstelling voor het Somalische leger heeft verborgen, doch dat hij omwille van deze tewerkstelling onmogelijk kan terugkeren naar Somalië.

Verzoeker besluit uit hetgeen voorafgaat dat de commissaris-generaal zijn zaak onvoldoende heeft bestudeerd. Hij vreest een terugkeer naar Somalië daar hij werd bedreigd door Al-Shabaab omwille van zijn tewerkstelling bij het Somalische leger en omdat hij een deserteur is en dus vervolgd zal worden door zijn autoriteiten. Hij vreest ten slotte ook de algemene veiligheidssituatie in Somalië. Hij merkt nog op dat, indien zijn tewerkstelling niet als vastgesteld kan worden beschouwd, het past om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek en een nieuw

persoonlijk onderhoud, waarin verzoeker zal aantonen dat hij weldegelijk lid was van het Somalische leger en om deze reden ook bedreigd werd door Al-Shabaab.

In ondergeschikte orde gaat verzoeker nog in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij geeft een korte theoretische toelichting en voert *in casu* aan dat hij onmenselijke of vernederende behandelingen vreest in geval van een terugkeer naar Somalië omdat hij het doelwit zal zijn van zowel Al-Shabaab als van zijn autoriteiten.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker foto's van zichzelf (stuk 3) en zijn vader (stuk 4) toe aan het verzoekschrift.

De Raad merkt op dat de foto van verzoekers vader (stuk 4) reeds werd voorgelegd en zich in het administratief dossier bevindt (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming intentioneel heeft misleid. Vervolgens, na confrontatie met een negatieve beslissing, legt hij volledig afwijkende verklaringen af over zijn profiel en levensomstandigheden in Somalië. Verzoeker verklaarde tijdens de procedure dat hij een student was in Mogadishu en een lid van Al-Shabaab in oktober 2019 twee keer naar zijn huis kwam om hem te rekruteren (CGVS-vragenlijst, stuk 7; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12-13). Thans verklaart verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij sinds november 2018 een opleiding volgde bij het Somalische leger en om deze reden telefonisch werd bedreigd door Al-Shabaab en zijn vader door hen in elkaar werd geslagen. Verzoeker volgde in de periode van september tot november 2019 een militaire opleiding in Turkije tot hij besloot om zijn opleiding stop te zetten en weg te vluchten uit het militaire kamp in Turkije.

Van verzoeker wordt verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet van bij aanvang van de procedure en de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming correct inlicht over zijn identiteit, verblijfplaatsen en vluchtmotieven. Dat verzoeker, zoals hij zelf aangeeft in zijn verzoekschrift, een kernelement van zijn relaas heeft verborgen, doet dan ook afbreuk aan zijn bewering dat hij nood heeft aan internationale bescherming omwille van zijn tewerkstelling bij het Somalische leger.

Indien verzoeker daadwerkelijk meent dat hij een nood heeft aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en de instanties correct informeert over zijn identiteit, profiel en de problemen die tot zijn vlucht hebben geleid. Verzoeker diende alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen, zodat de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met hem kunnen worden beoordeeld (artikel 48/6, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet).

Het verzoekschrift voert aan dat verzoeker zijn tewerkstelling bij het Somalische leger heeft verborgen gehouden voor de instanties, omdat hij slecht geadviseerd werd door andere Somaliërs. Hij vreest als "*deserteur*" om teruggestuurd te worden naar Somalië. De Raad wijst er hierbij op dat een verzoek om internationale bescherming op zich reeds een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten bieden. De behandeling van een verzoek geschiedt in vertrouwen en 'vrees' kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn profiel of relaas te debiteren. Verzoeker is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken.

De Raad merkt op dat verzoeker reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld: "*U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.*" (CGVS-vragenlijst, stuk 7). Bovendien wijst de Raad erop dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij ernstige pogingen zou ondernemen om zich te informeren over de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Dit geldt te meer nu uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat hij reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Griekenland. Verzoeker verklaarde daarenboven dat hij van daaruit kon deelnemen aan een hervestigingsprogramma en koos om overgeplaatst te worden naar België omdat "*het een goed land is zonder discriminatie*" (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Het verzoekschrift biedt aldus geen afdoende verschoning voor zijn bedrieglijke handelswijze in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming.

In zoverre verzoeker zijn bedrieglijke handelswijze nog tracht te minimaliseren door aan te voeren dat hij over een kwetsbaar profiel beschikt, wijst hij hierbij op zijn jonge leeftijd en zijn minderjarigheid bij zijn aankomst in Europa, de afwezigheid van een netwerk en het feit dat hij hierdoor beïnvloedbaar was. De Raad merkt echter op dat dit verweer niet in overeenstemming is met de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 1 oktober 2020 waaruit blijkt dat uit leeftijdsonderzoek is gebleken dat verzoeker minstens 23 jaar oud was. Aldus is het niet geloofwaardig dat verzoeker zeventien jaar oud zou zijn geweest bij zijn aankomst in Europa, dat hij zelf rond juni 2020 situeert (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13). Ook na confrontatie met de resultaten van het leeftijdsonderzoek bleef verzoeker volharden in zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6). De Raad merkt bovendien op dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier kan blijken dat verzoeker een schoolrapport heeft neergelegd ter staving van zijn geboortedatum en profiel, waaruit moet blijken dat hij in het schooljaar 2018-2019 school heeft gelopen in Mogadishu (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 1). De inhoud van dit document is niet in overeenstemming te brengen met verzoekers huidige verklaringen dat hij sinds november 2018 een opleiding gevolgd heeft bij het Somalische leger en klemt evenzeer met de resultaten van het leeftijdsonderzoek waaruit blijkt dat het niet mogelijk is dat verzoeker geboren werd in 2005. Dat verzoeker valse verklaringen aflegde over zijn leeftijd en zich moedwillig bediende van niet-authentieke documenten om zijn relaas te staven, bewijst geenszins zijn kwetsbaarheid, maar toont aan dat verzoeker bewust de Belgische instanties trachtte te misleiden.

Wat de door verzoeker neergelegde foto's betreft ter staving van zijn profiel als militair (verzoekschrift, stuk 3), wijst de Raad er op dat dit louter zwart-wit kopieën van foto's betreffen die aldus gemakkelijk manipuleerbaar zijn. Indien op basis van deze foto's kan worden aangenomen dat verzoeker een lid was van het Somalische leger, kan dit gegeven niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming. De Raad wijst er in dit verband op dat verzoeker niet *in concreto* kan aantonen dat hij omwille van zijn voorgehouden tewerkstelling bij het Somalische leger een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië. Het feit dat verzoeker zich beriep op een vals relaas, wijst er immers op dat verzoeker geen feiten kon invoeren ter rechtvaardiging van de toekenning van een internationale bescherming. De door verzoeker neergelegde foto ter staving van de mishandeling van zijn vader (*Ibid.*, stuk 4) kan geenszins volstaan om de door verzoeker aangehaalde problemen met Al-Shabaab te staven. De Raad wijst erop dat de neergelegde foto enkel een arm die gewikkeld is in verband weergeeft. Uit deze foto niet kan worden afgeleid dat het daadwerkelijk een foto betreft van verzoekers vader, noch blijkt uit deze foto in welke omstandigheden de getoonde verwondingen zouden zijn opgelopen.

Bovendien is de Raad van oordeel dat verzoeker thans nog steeds niet voldoet aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Verzoeker legde ter staving van zijn huidige verklaarde profiel en problemen louter enkele foto's neer, terwijl redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij meer documenten kan aanbrengen om zijn relaas te staven. Verzoeker gaf in het verzoekschrift zelf aan dat hij in de loop van de procedure nog meer documenten ging trachten neer te leggen, doch heeft dit evenwel nagelaten. De Raad merkt in dit verband op dat verzoeker tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij nooit in het bezit geweest is van een paspoort omdat hij als minderjarige geen paspoort kon aanvragen (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 12). Dergelijke verklaring klemt echter andermaal met de resultaten van het leeftijdsonderzoek waaruit blijkt dat hij minstens 23 jaar oud was in 2020 en aldus reeds meerderjarig was toen hij Somalië verliet op 20 oktober 2019 (*Ibid.*, p. 13). Bovendien verklaart verzoeker thans dat hij een militaire opleiding gevolgd heeft in Turkije, zodat redelijkerwijze hij de overeenkomstige documentatie over deze reis kan voorleggen. De Raad is dan ook van oordeel, gelet op verzoekers misleidende verklaringen op dit punt, dat verzoeker zijn originele paspoort, dat inzicht kan geven wat tal van relevante elementen

in de zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet betreft, achterhoudt. Van verzoeker kan bovendien worden verwacht dat hij zijn beweerd opleiding bij het Somalische leger op de Turkse militaire basis in Somalië en in Turkije alsook de telefonische bedreigingen die hij hierdoor ontving van Al-Shabaab ook met andere documenten zou kunnen staven. Verzoekers bewering dat hij in Somalië zal vervolgd worden door de autoriteiten omdat hij als deserteur zal worden beschouwd betreft ook een loutere bewering die hij niet verder heeft gestaafd aan de hand van concrete elementen of gegevens.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoeker ook in de huidige stand van het onderzoek zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt. Uit de in het verzoekschrift geciteerde en ter kennis gebrachte informatie kan evenmin blijken dat louter verzoekers vermeende profiel als militair zou volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Somalië zou dreigen te worden geïmpeerd of vervolgd. Dit geldt te meer nu verzoeker in het verzoekschrift zelf aangeeft dat hij in Turkije zijn opleiding tot militair heeft stopgezet.

De loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië volstaat evenmin om aan te tonen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade lopen in Somalië. Het begrip 'gegronde vrees' houdt in dat de aanvrager niet alleen een subjectieve vrees moet voelen, maar dat deze moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst. Daarbij moet een persoonlijke vervolgingsvrees worden aangetoond. Verzoeker slaagt er echter niet in om de aangevoerde vervolgingsfeiten concreet aannemelijk te maken.

Verzoekers verwijzing naar de UNHCR-proceduregids doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat hij zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Ook een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Een theoretische toelichting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu dient vastgesteld dat verzoekers nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Verzoeker voert geen concrete argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP